

הצהרה אפולוגטית בינלאומית

"לפיכך אני, האסיר למען האדון, מפציר בכם להתנהג כפיצאה ליעוד שנקראתם אליו. התנהגו בכל ענינה ונמיכות רוח, ובארה אפים. סבלו איש את רעהו באהבה. שקדו לשמר את אחדות הרוח בקשר של שלום. הנה: גוף אחד ורוח אחת, כשם שגם אתם נקראתם אל תקנות יעודכם האחת; אדון אחד, אמונה אחת, טבילה אחת, אל ואב אחד לכל, הוא אשר מעל כל, פועל בכל, ובתוך הכל" (אפסים ד 1-6).

מבוא:

כבר תקופה ארוכה שקהילות משיחיות ויהודיות משיחיות נמצאות תחת השפעתן של תורות שקר שונות. הן חודרות לקהילות, מרחיקות את המאמינים מהאמת שבכתובים וגורמות לקרע בקשר של המאמינים עם אלוהים (יוח"א ב 22-23, ד 1-4). מאחורי תורות שקר עומדות "רוחות מטעות" שמבשרות "ישוע אחר" ו"בשורה אחרת" (טימ"א ד 1, גלט' א 6-12, קור"ב יא 4-1). דבר אלוהים מזהיר אותנו: "הזהרו שאיש לא יוליך אתכם שולל בפילוסופיה ובתעוהי הבל, על פי מסורות של בני אדם, על פי עקרי העולם ולא על פי המשיח" (קול"ב 8). בשורת מלכות האלוהים מתמקדת במלך ישוע המשיח: "אבל אנחנו מכריזים משיח צלוב, אבן נגף ליהודים וסכלות בעיני היננים. אולם לנקראים הן מקרב היהודים הן מקרב היננים -- משיח שהוא גבורת אלהים וחקמת אלהים (קור"א א 23-24). האדון קורא לנו בדברו "להלחם למען האמונה שנמסרה אחת ולתמיד לקדושים" (יהודה א 3), וגם ללמד בנאמנות את "דבר האמת" (טימ"ב ב 15). לאור המצב שנוצר אלוהים הניע משרתים מקהילות שונות לנסח הצהרה אפולוגטית בינלאומית. המסמך הזה הוא בעל חשיבות גדולה. אפולוגטיקה – היא כתב ההגנה של האמונה המשיחית (פטר"א ג 15). ההצהרה הזאת אינה קריאת תגר לקהילה המשיחית או לתנועה היהודית משיחית (קור"ב ב 17, יג 8, גלט' ד 16). כהפוך הוא, אנחנו מקווים ומאמינים שההצהרה הזאת והמשאבים שפותרו בתחום התיאולוגיה והאפולוגטיקה יעזרו למאמינים למצוא תשובות לשאלות שמטרידות אותם, כדי שנוכל "לעמוד ברוח אחת בעד אמונת הבשורה" (פיל"א 27).

מטרות הצהרת הזאת הן:

1. לציין את העקרונות הבסיסיים של האמונה המשיחית;
2. להציג את הטעויות התיאולוגיות והמעשיות השכיחות ביותר בקרב המאמינים המשיחיים והיהודים משיחיים;
3. לקדם אחדות רוחנית בין המאמינים על בסיס התורה המקראית.

מטרות ההצהרה:

א. לציין את העקרונות הבסיסיים של האמונה המשיחית

1. **המקרא:** 66 ספרי הכתובים הם דבר אלוהים האחד והיחיד, טהור וללא דופי (טימ"ב ג 16-17). הכתובים צריכים להיות היסוד היחיד לכל הדוקטרינות שלנו. ישנם כתבים יהודיים ונוצריים עתיקים ומודרניים בעלי ערך רב (ודאי במובן ההיסטורי, כמו ספרי המכבים שהם חלק מכתבים יהודיים אפוקריפיים), אבל רק ספרי התנ"ך והברית החדשה מהווים סמכות רוחנית אחת ויחידה עבור המאמינים (דבר' ד 2, יב 32; משלי ל 6; התג' כב 18-19).
2. **אחדות האלוהים:** יהוה אלוהי ישראל אחד - הוא האב, הבן (ישוע המשיח) ורוח הקודש (דבר' ד 35; ו 4, מתי כח 19-20, קור"ב יג 13). הבן, שהיה קיים לנצח אך בא בבשר כישוע המשיח, הוא הישות השנייה של האלוהים האחד (יוח' א 18-1; טימ"א ג 16; עבר' א' 1-3). ישוע המשיח ורוח הקודש שווים במהותם האלוהית לאלוהים האב (מתי כח 19-20; קור"ב יג 13).

3. **ישוע המשיח:** באישיותו של ישוע המשיח התמזגו שתי מהויות – אלוהית ואנושית (יוח' א 18-1, י 30; קול' ב 8-9; עבר' ד 14-15). אדון ישוע המשיח הוא האל האמיתי וחיי עולם (יוח"א ה 20; עבר' יג 9-8). ישוע המשיח הוא המתווך היחיד בין אלוהים האב לבין בני האדם (טימ"א ב 5-6). בכתובים נאמר: "למען תברע בשם ישוע כל ברה, בשמים ובארץ ומתחת לארץ, וכל לשון תודה כי ישוע המשיח הוא האדון, לתפארת אלהים האב (פיל' ב 10-11). ישוע המשיח חי חיים מושלמים, מת בעד חטאינו על צלב גלגלתא, קם מן המתים (ביום השלישי, כפי הנאמר בקור"א טו 4-1), עלה לשמים ויחזור בשנית באופן הנראה לכול ובגוף מפואר (מתי כד 29-30; זכר' יב 10, יד, 3-4; מה"ש א 6-11; תסל"א א 7-10; התג' א 7).

4. **ישועה:** חזרה בתשובה (לידה חדשה) היא רכיב הכרחי בתהליך הישועה, והיא כוללת חזרה בתשובה ואמונה, דבר שמשנה באופן קיצוני את יחסו של האדם כלפי אלוהים וכלפי אורח חיים חוטא (דה"ב ז 14; יוח' ג 1-8; מה"ש ג 19; קור"ב ה 17). אנחנו (יהודים וגויים) מוצדקים ונושעים רק על ידי האמונה (אפס' ב 10-1) במותו המכפר ותקומתו של ישוע המשיח (רומ' י 9-13; אפס' ב 14-15), לכן את הבשורה יש להכריז לכל הגויים ללא יוצא מן הכלל (מתי י 5-6; טו 24; כח 19-20; רומ' א 16). אלוהים הוא המעורר בלב האדם את הרצון לעשות מעשים טובים (יעקב ב 14-16; פיל' ב 13; גלט' ו 9-10).

5. **ישראל והקהילה המשיחית:** אלוהים ממשיך לפעול גם בקרב ישראל ההיסטורית (העם היהודי) וגם בקרב קהילתו (המאמינים בישוע, יהודים וגויים). עם ישראל עודנו עמו הנבחר והאהוב של אלוהים. באחרית הימים כל עם ישראל יביט על ישוע המשיח הצלוב, יחזור בתשובה ויכיר בישוע כמשיח שלהם. אלוהים יושיע את עמו ויקבל אותו אל תוך הברית החדשה (ירמ' לא 1; זכר' יב 10, יג 1; רומ' יא 11, 12, 26-29). יהודים המאמינים בישוע המשיח (הנקראים יהודים משיחיים) הם חלק מהקהילה המשיחית הכלל-עולמית וגם חלק מעם ישראל. הכתובים מכנים אותם "שארית ישראל" (רומ' יא 1-5). גויים המאמינים בישוע המשיח שייכים לקהילה המשיחית הכלל-עולמית והם זרע אברהם על פי הרוח ויורשי הבטחות אלוהים (גלט' ג 26-29). כל המאמינים צריכים לשאוף לחשוף ולגנות גילויי אנטישמיות (יחס עוין כלפי בני העם היהודי ותחושת עליונות עליהם), סוגי לאומנות והפליה על רקע גזעני. כמו כן, על המאמינים להתפלל עבור ישועתו של עם ישראל ועל שלום ירושלים (רומ' י 1; תהי' קב 6), ולפעול באופן אקטיבי למען האחדות בין מאמינים על בסיס תוראת הכתובים (ברא' יב 1-3; זכר' ח 20-23; אסתר ד 13-14; יוח' ד 22; רומ' ט 1-5, יא 17-22).

"וְאֵנִי אֹמֵר שֶׁהַמְּשִׁיחַ הָיָה לְמִשְׁרַת הַנְּמוּלִים בְּגִלְל נְאֻמָּנוֹת אֱלֹהִים, כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת הַתְּבַטְחוֹת שֶׁנִּתְּנָנוּ לְאַבֹּת, וְכְדֵי שֶׁהַגּוֹיִים יִהְיוּ אֶת אֱלֹהִים עַל רַחֲמָיו, כְּכַתוּב: 'עַל כֵּן אֹדְדָה בְּגוֹיִם וְלִשְׁמָךְ אֲזַמְרָה'. וְעוֹד הוּא אֹמֵר: 'הֲרִנֵּנוּ גוֹיִם עִמּוֹ וְעוֹד: 'הִלְלוּ אֶת יְהוָה כֹּל גּוֹיִם, שֶׁבְּחוּהוּ כֹּל הָאֱמִים'. וְיִשְׁעֵהוּ אֹמֵר: 'וְהָיָה שֶׁרֶשׁ יִשְׂרָאֵל עֲמֵד לְנֶס עַמִּים, אֲלֵיו גּוֹיִם יִדְרְשׁוּ' " (רומ טו 8-12).

II. **להציג את הטעויות התיאולוגיות והמעשיות השכיחות ביותר בקרב המאמינים**

המשיחיים והיהודים משיחיים.

1. הכחשת העובדה שהכתובים (התנ"ך והברית החדשה) נכתבו בהשאת רוח אלוהים ואין בהם דופי.
2. מרקיוניזם (הכחשת העובדה שכתבי התנ"ך נכתבו בהשאת רוח אלוהים והפחתת ערך חשיבותם של ספרי התנ"ך. זוהי גם תורה דואלית הטוענת לקיומם של שני אלים: האל הרע והנוקם של התנ"ך, והאל הטוב ורב החסד של הברית החדשה).
3. הכרה בכתבים החיצוניים, שלא נכנסו לקנון המקראי, כדבר אלוהים (כתבים אפוקריפיים יהודיים ונוצריים קדומים, תלמוד, מדרשים, כתבי אבות הכנסייה ועוד).
4. הכחשת אלוהים האחד שהוא האב, הבן ורוח הקודש.

5. הכחשת אלוהותו של ישוע המשיח, שהוא אדני אלוהים.
6. הכחשת אנושיותו של ישוע המשיח.
7. ההכחשה שרוח הקודש הוא אדני אלוהים.
8. הכחשת מותו המכפר של ישוע המשיח על צלב גולגולתא, תחייתו מן המתים בגוף מפואר, עלייתו לשמים, חזרתו נראית לעין מן השמים וייסוד מלכותו אלף-השנים על הארץ שבירתה ירושלים (ישע' ב 1-5; ירמ' כג 8-5, לג 14-26; מיכה ד 8-1; זכר' ח 1-8, פרקים יב-יד; התג' כ 1-10).
9. ההכחשה שיש חיים אחרי המוות, הכחשת הלימוד על התקומה מן המתים של ישוע המשיח ועל תחייתם מן המתים העתידית של בני האדם (התחייה הראשונה – "תקומה של חיים", והתחייה השנייה – "תקומה של משפט" (יוח' ה 28-29; קור"א טו 51-52; תסל"א ד 13-18; התג' כ 11-15).
10. הכחשת קיומם של השטן והשדים (רוחות רעות).
11. פסאודו-רוחניות, תורות הנסתר ועבודת אלילים ביהדות ובנצרות, כמו קבלה, תפילות לקדושים, אסטרולוגיה, סיינטולוגיה, תורת הניו אייג', ריקי (שיטת טיפול אלטרנטיבית) וכו'.
12. הכחשת ישועה בחסד בלבד על ידי האמונה בישוע המשיח.
13. אנטינטימיזם (תורה הטוענת שמאמינים לא חייבים לקיים את מצוות האלוהים המוסריות שהוא נתן בכתובים).
14. אוניברסליזם נוצרי (תורה המלמדת שכל בני האדם ייושעו בסופו של דבר).
15. תיאולוגיית של שתי בריתות (תורה הטוענת ש"ישוע הוא לא בשביל היהודים", שיהודים יכולים להיושע גם ללא האמונה בישוע המשיח)
16. תורת ההחלפה (תורה הטוענת שהכנסייה או הקהילה המשיחית החליפה את ישראל ושהעם היהודי איבד את מעמדו כעמו הנבחר של אלוהים. הכחשת התגשמותן המילולית של הבטחות אלוהים לעם ישראל המתייחסות לתקופת ייסודה של מלכות אלף-השנים של המשיח על הארץ).
17. אנטישמיות בקרב החוגים הנוצריים (יחס עוין ותחושת עליונות על העם היהודי).
18. הכחשת שורשיה היהודיים של האמונה המשיחית.
19. הכחשת העובדה שבהתאם לנבואות התנ"ך, אלוהים עצמו יקבץ את העם היהודי על אדמת ישראל בעתיד (ישע' יד 1-2, מג 5-7, מט 22; ירמ' טז 14-16; יחז' לז 1-14, לח 8; זכר' יב 9-14).
20. אי הכרה בזכותם של היהודים המשיחיים להשתייך לעם היהודי, לקיים סגנון חיים מסורתי, לחוג חגים יהודיים על פי לוח השנה העברי המקראי ולחשוף את התגשמותם המשיחית בחייו של ישוע המשיח ובאירועים העתידיים לבוא על פי הנאמר בפי הנביאים (זכר' יד 16-19).

אָבֶל גַּם נִבְיָאֵי שְׂקָר הָיוּ בְּעַם כְּשֵׁם שְׂגָם בְּיַנְיָכֶם יְהִיוּ מוֹרֵי שְׂקָר. הִלְלוּ יַכְנִיסוּ בְּחַשְׂאֵי תוֹרוֹת הַרְסָנִיּוֹת וְיִכְפְּרוּ בְּאֲדוֹן אֲשֶׁר קָנָה אוֹתָם, וְיִבְיָאוּ עַל עֲצָמָם אֲבָדוֹן פְּתָאֵם (פטר"ב ב 1).

III. לקדם אחדות רוחנית בין המאמינים על בסיס התורה המקראית באמצעות:

1. לימוד וחקר הכתובים שלוקחים בחשבון את ייחודיות הלשונות העברית והיוונית והתרבויות בתקופת המקרא.
2. הטמעת הערכה למורשת היהודית והמשיחית, כל עוד הן לא נוכרות וסותרות את הכתובים (מתי טו 6; מה"ש טו 20-21, 29; קור"א י 20-22, 31-33, יב 1-2; קול"ב 16-17; תסל"א א 9; ה 20-21; התג' ב 14-15).
3. פיתוח דו-שיח בין יהודים משיחיים לבין מאמינים משיחיים שמבטל תחושות עליונות כאלו ואחרות אחד כלפי השני (לוקס יח 14; רומ' יא 17-22; אפס' ב 11-22).
4. סיוע רוחני לאנשים שנפלו להשפעתן של תנועות כגון: "יהודים למען היהדות" (ארגון אנטי-משיחי), "בני נוח" וגם כתות נוצריות כמו "עדי יהוה" והמורמונים (משלי כד 11-12; אפס' ד 14-16; יוח"א ד 4-4).
5. קיום אירועים משיחיים משותפים, תפילות בעד ישראל והקהילה, מתן סיוע למאמינים נרדפים בישראל ובמדינות אחרות (תהי' קבב 6; ישע' סב 7-1; רומ' ט 3-1; י 1; טו 27; טימ"א ב 1; ד 16).

6. פיתוח שיטות בישור יעילות בישראל ובכל העולם (מתי כח 19-20; רומ' א 16; י 1).

”וַאלֹהֵי הַסְּבָלָנוֹת וְהַנְּחֻמָּה יִתֵּן וְתִהְיֶה תְּמִימֵי דַעִים זֶה עִם זֶה כְּרִצּוֹן הַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ, כְּדֵי שֶׁבְּלֵב אֶחָד וּבְפֶה אֶחָד תִּהְלְלוּ אֶת אֱלֹהִים, אָבִי אֲדוֹנֵנוּ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ. עַל כֵּן קַבְּלוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, כְּשֵׁם שֶׁגַם הַמְּשִׁיחַ קִבֵּל אֹתָנוּ לְכָבוֹד אֱלֹהִים” (רומ' טו 5-7).